

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas XIX. post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

hominis venturus est in gloria Patru sui cum Angelis suis, & tunc reddet unicuique secundum opera eius. Quis crucem horreat, si hæc intelligat, credat, & expendat: Affectus ijdem.

De iustitia, eiusque actibus & incitamentis	} 29	VI.
De religione, eiusque actibus & incitamentis		
	} 6. p. med.	} 30

Dominica XIX. Post Trinitatem.

19. hebd. post Trinit.

De Paralytico. Matth. 9.

I.

Iesus Paralytico iacenti in lecto sibi oblato ob fidem deportantium dixit: confide fili, remittuntur tibi peccata tua. Ex abundantia bonitatis suæ Iesus spirituales prius, quam corporalem paralyfin huius afflicti curat, ut ostendat 1. morbos mentis esse periculosiores & grauiores morbis corporis. 2. Languores spirituales plerumque esse causas & radices languo-

Pp. 4. *rum.*

rum corporalium. Permitti à diuina
 prouidentia morbos & miseras cor-
 porales ad expiandas culpas, & præ-
 cauendas ægrotudines spirituales. Se
 liberaliorem in beneficijs conferen-
 dis, quam nos in petendis, neque id
 solum intuitu propriorum, sed etiam
 alienorum meritum. Quanta ergo
 misericordia Dei censenda est, mor-
 bis, ærumnis & afflictionibus varijs
 exerceri! quanta fiducia in his omni-
 bus ad paternam Dei prouidentiam
 recurrendum, vt desideratum ex his
 malis elicere dignetur bonum. Resig-
 natio, & filialis fiducia in aduersis.

*III. Dicentibus scribis intra se, hic bla-
 sphemat, videns cogitationes eorum, dixit:
 Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris:
 quid est facilius dicere, dimittantur tibi
 peccata; an dicere, surge & ambula.
 Quam mansuetè illorum calumnias
 refellit, non proluxa verborum con-
 tentione, sed miraculosa beneficij ex-
 hibitione; vt nos doceret, calumnia-
 torum ora, nõ tam arguta obiectarum
 cauillationum refutatione, quam ex-
 emplari vita & constanti bonorum o-
 perum exercitatione esse obstruenda.
 Mansuetudo erga calumniatores, stu-
 dium conuersationis exemplaris.*

III. *Videntes turba sic curatum Paralyticum, timuerunt & glorificauerunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus.* Vti hic scribæ Christi, tantum miraculum patrantis, potentiam & bonitatem temerè iudicant, reprehendunt & blasphemant; turbæ verò suspiciunt, laudant & glorificant: Sic in hodiernum vsque diem opera diuinæ potentæ, iustitiæ & misericordiæ reprobi temerè dijudicant, improbant, damnant; Electi reverentur, probant, glorificant. Quanta ergo reuerentia, submissione ac deuotione omnia diuina iudicia, decreta, permissiones & opera sunt suspicienda, probanda & amplectenda! Reuerentialis admiratiõ & approbatio diuinorum iudiciorum & operum.

II. De transfiguratione Domini. Matt. 17.
Luc. 9.

I. IESUS cum ad amorem crucis & martyrium suos discipulos ad
 Matt. 16. hortatus esset, subiecit: Amen dico vo-
 bis, sunt quidam de hic stantibus, qui non
 gustabunt mortem, donec videant filium
 hominis in regno suo. Et post dies sex as-
 sumpsit Petrum, & Iacobum, & Iohannem
 fratrem eius; & ducit illos in montem
 excelsum seorsim, ut oraret: Volens ni-
 mirum eos ostensione gloriæ & clari-
 tatis sui corporis efficacius excitare
 ad amorem crucis, ut si sperent similes
 aliquando secum gloriæ & felicitatis
 brauium, non detrectent similes se-
 cum ignominie & passionis confor-
 tium. Quam peculiari gratiæ præro-
 gatiua dignatus est Dominus hos tres
 discipulos, dum eos secum nunc in
 montem Thabor, inquam spectato-
 res suæ gloriôsæ transfigurationis, as-
 sumit, quos deorsum erat quoque se-
 cum in montem Oliueti, tristitiæ &
 agonie suæ testes futuros; dum ijs ca-
 lestis beatitudinis delicias præliban-
 das ibidem propinat, & clariorem suæ
 Trinitatis & mysteriorum passionis
 & re-

& resurrectionis cognitionem communicat! quam peculiari quoque gratia dignatur eos, quos præ tot alijs in montem perfectionis ducit, vbi abdicatis omnibus curis sæcularibus, & mundi carnisque lenocinijs per tria vota exclusis, in magna tranquillitate Deo, sibi que vacant, non raro cœlestium deliciarum micæ prægustant, & clarius fidei mysteria, diuina beneficia & attributa penetrant! O verè felices, si felicitatem suam humiligratoque animo agnoscant, & totose eius amori, à quo tam peculiariter dilecti sunt, medullitus impendant! Gratitude, amor, zelus quiduis amore Christi faciendi & patiendi.

II. *Et transfiguratus est ante eos. Et facta est dum oraret, species eius altera & resplenduit facies eius sicut sol, vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix.* Voluit pius Iesus his discipulis suis tantam, quantam mortales oculi ferre poterant, corporis sui claritatem, etiam in vestimenta redundantem, spectandam exhibere. 1. Vt eos in fide gloriosæ resurrectionis suæ confirmaret, ad sp̄e. similis gloriæ excitaret, ad amorē desideriumque; erucis inflāmaret. 2. Vt innueret, quanti homines faceret, quorum

amore tanta gloria carnem suam toto mortalis vitæ tempore alias ei debita sponte priuasset, vt præ ijs pati & satisfacere posset. 3. Vt ostenderet quam paratus esset, similem illis gloriam, non solum promereri, olimque impertiri, sed etiam in hac vita eandem ijs prælibandam offerre. Quam inestimabilis illa fuit charitas! similem quoties etiam nunc feruidis seruis suis in diuinarum rerum contemplatione impertit, dum eorum intellectu miro diuinarum illustrationum fulgore irradiat, voluntatem celesti suauissimorum affectuum actu inflamat, tantaque nonnunquam affluentia cœlestium consolationum animam inebriat, vt in fragile etiam corpus earum vis redundet, atque in exterioribus actionibus piè perfecteque obeundis resplendat! Congratulatio de gloria Christi, gratitudo, amor, feruor deuotionis.

III. Et ecce duo viri loquebantur cum illis. Erant autem Moyses & Elias visi in Maiestate: & dicebant excessum eius, quem cœplensurus erat in Ierusalē. Quanto gaudio hi sancti Prophetæ viso Salvatore tot retro sæculis promisso exultarint! quam reuerenter eum adorarint!

quam

quàm affectuosè gratias egerint! quã-
ta compassione de instanti eius pas-
sione & morte inter se contulerint!
quanta admiratione tam mirabilè eius
excessum suspexerint! O si & tu, ani-
ma mea, excessum illum dolorum, ca-
lumniarum, cruciatuum, quos Chri-
stus amore tui toleravit; excessum
gratuiti & infiniti amoris, quo impul-
sus tanta dixit, fecit, pertulit; exces-
sum illum satisfactionum, quibus de-
bitum humani generis longè excessit;
denique excessum illum absolutissime
patientia, obedientia, humilitatis, a-
liarumque virtutum, quas tunc exer-
cuit; Si inquam excessus hos omnes
clare intuereris; quantopere ad reda-
mandum & imitandum eum accende-
reris! Admiratio, gratitudo, amor,
imitatio Christi in excessu harum vir-
tutum.

De eadem transfiguratione. ibid. III.

I. **P**etrus verò & qui cū illo erant gra-
uati erant somno. Et euigilantes, vi-
derunt maiestatem eius & duos viros, qui
stabant cum illo. Et factum est cum disce-
derent ab illo, ait Petrus ad Iesum: Præce-
ptor, bonum est nos hic esse: & faciamus tria
tabernacula, unum tibi, & unum Moysi,

Pp 7.

Qu.

Et unum Elia, nesciens quid diceret Si vel modica prælibatio gloriæ clarificati corporis tanto gaudio horum discipulorum mentes impleuit, ut omnium terrenorum obliti, huic vni inhiarent: quibus tandem delicijs inebriabit mentes Beatorum plena, securæ & perfecta possessio ineffabilis Beatitudinis animæ & corporis: quid proinde pro illa consequenda non tentandum, non faciendum, non tolerandū? Spes gloriæ, zelus multa ardua faciendi & faciendi amore Dei

II. *Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube dicens: hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui, ipsum audite.* Filius Dei qui in hac ipsa gloriosa transfiguratione sua, omnia tormenta, & opprobria sibi subeunda, ob oculos ponere, atque ad illa se promptissimè offerre non dedignabatur, à Spiritu sancto in nube lucida præfigurato, & à Patre intonante: Hic est Filius meus dilectus, luculento testimonio clarificatur, eiusque doctrina omnibus amplectenda commendatur: ut clarius nobis innotescat heroicum perfectæ resignationis ad omnia quantumuis ardua exercitium, esse securissimum ad eximiam glo-

gloriam compendium. Zelus Christi in hoc imitandi.

III. *Timore prostratos discipulos Iesus tetigit dicens: surgite nolite timere, nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis à mortuis resurgat.* Quam pius Dominus & suavis ita suis Electis timore conturbatis erigendis, afflictisque consolandis? quam sollicitus in exhibendo nobis exemplo intimæ humilitatis, dum prohibet hanc clarificationem, usque dum resurgeret, propalari, qui non erubuit coram omnibus confundi, & tanquam Princeps latronum in medio latronum mori! Benignitas erga pusillanimes & afflictos, Fuga humani plausus.

De Lunatico à Christo curato.

IV.

Matt. 17. Marc. 9.

I. *Iesu descendente de monte, oblatu est puer obsessus à spiritu muto, quem discipuli non poterant curare, à parente sic deprecante: Si quid potes adiuua nos, miserere nostri. Iesus autem ait illi: Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. Et continuo exclamans Pater pueri cum lacrymis aiebat: Credo Domine, adiuua incredulitatem meam: Viden' ex monte contemplationis exemplo Christi descen-*
da-

da-

tendū esse ad exhibenda proximis indigentibus officia charitatis! Et quicquid speras te impetraturum, cum magna fide & fiducia esse petendum. Misericordia erga proximos, fiducia.

II. Iesus comminatus est spiritui immundo dicens: *Surde & mute spiritus, ego precipio tibi, exi ab eo, & amplius ne intreas in eum. Et exclamans, & multum discerpens eum, exiit ab eo, & factus est sicut mortuus. Iesus autem tenens manum eius, eleuauit eum, & surrexit.* Si diabolus tantam tyrannidē exercet in corpus, quod ad tempus iusto Dei iudicio occupare finitur: quantam exercebit in animā, quæ æternū illi iusto Dei iudicio crucianda traditur! Si ergo magna misericordia est ab eius temporali tyrannide liberari, quanto maior ab æterna præseruari! Horror peccati, quo incurritur tyrannis diaboli, Gratitude, & amor dulcis seruitutis Christi.

III. *Discipulis secreto interrogantibus: Quare nos non potuimus eicere illum, respondit; propter incredulitatem uestram. Amen quippe dico uobis, si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis monti huic, transi hinc illuc, & transibit, & nihil impossibile erit uobis. Hoc autem genus non eicitur, nisi per orationem & ieiunium.*

Cum

Cum tanta sit vis fidei, ut omnia possibile sint credenti, quam detestanda ergo nostra socordia, in necessarijs animæ & corporis subsidijs pro nobis alijsque magna cum fide & fiducia petendis? Quam execranda pusillanimitas in tentationibus vitijsque, quantumvis grauibus, superandis? modo idonea non negligamus adhibere remedia: cuiusmodi sunt oratio & mortificatio in tentationibus carnis, & similibus vitijs magis radicatis. Fiducialis oratio, & strenua mortificatio.

De contentione discipulorum de primatu. Matt. 18. Marc. 9.

V.

I. *Iesus veniens Capharnaum interrogat discipulos: quid in via tractabatis? at illi tacebant. Siquidem in via inter se disputauerant; quis eorum maior esset. Et residens vocauit duodecim, & ait illis: Si quis vult primus esse, erit omnium nouissimus, & omnium minister. Quam suauiter supremus humilitatis amator & Magister suos discipulos in schola humilitatis satis diu exercitatos, nihilominus longè ab intimæ humilitatis via exorbitantes in viam reuocat, & horrorem ambitionis ijs inculcat! O si seires.*

Marc. 9.

seires.

scires quàm ipsi displiceas, si cor tuum eleues, & in mirabilibus super te ambules, quàm seridè te deprimeres, & deprimi optares! quàm exaltari horeres! Mansuetudo, fuga ambitionis.

Matt. 18.

II. *Et aduocans Iesus paruulum, statuit in medio eorum, & dixit: Amen dico uobis: nisi conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruuli; non intrabitis in regnum caelorum. Quicumque ergo humiliauerit se sicut paruulus iste, hic est maior in regno caelorum.* Vt clarius ostendat eximiam humilitatem esse expeditissimam ad ueros, æternosq; honores uiam, proponit ijs æmulandam innocentiam, simplicitatem & modestiam pueruli, qui paruulum se agnoscit, & talem haberi cupit, nemini se præfert, neminem contemnit, nullas dignitates affectat, nullas præminentias alijs inuidet. Quisquis in his & similibus est paruulo similior, is coram Deo, & Angelis est maior. Studium eximiæ humilitatis, innocentiae & simplicitatis.

Marc. 9.

II. *Quem puerum cum complexus esset Iesus, ait illis: Quisquis unum ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit. Vt magis hanc puerilem innocentiam, modestiamq; nobis inculcet, & quam grata tibi sit ostendat, ex qua*
tencro

tenero amoris affectu paruulum illum diuinis brachijs suis stringit! quam disertè asserit, quicquid obsequij & charitatis vni ex eiusmodi paruulis amore eius fuerit impensum, id non secus se accepturum ac remuneraturum, quam si sibi ipsi impensum fuisset. Feruor proficiendi in ijsdem virtutibus.

De perfectè obedi- } 31. VII.
 riæ proprietatibus,
 gradibus & funda-
 mentis.

De obedientiæ acti- } 6. p. med. }
 bus, internis, ex-
 ternisque & incita-
 mentis, } 32. VIIII.

Dominica XX. post Trini-
 tatem.

20. hebda.
 post
 Trinit.

De veste nuptiali. Matth. 22.

I.

I. *Simile factum est regnum caelorum Regi, qui fecit nuptias filio suo, & misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias, & nolebant venire. Et abierunt alius in villam suam, alius ad negotiationem suam, reliqui verò tenuerunt seruos suos, & contumelys affectos occiderunt.*
 A. rex.